

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/313/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715201417
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8715201417.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členiek senátu JUDr. Zlady Simkovej a JUDr. Jany Burešovej v právnej veci žalobcu Friendly Finance Slovakia, s.r.o., so sídlom Hlavná 104, Košice, IČO: 47243368, právne zastúpený Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, proti žalovanému U. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/X, T., o zaplatenie sumy 315,56 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 17C/77/2015-26 zo dňa 15.05.2015 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnutí žaloby v časti zaplatenia poplatku za poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 50,56 Eur s 5,25 % úrokom z omeškania zo sumy 50,56 Eur od 12.02.2014 do zaplatenia a vo výroku o trovách konania.

Žiadna zo strán n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 200,- Eur s 5,25 %-ným p. a. úrokom z omeškania od 12.02.2014 do zaplatenia a nahradiť iné trovy konania vo výške 4,81 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 17,31 Eur s tým, že iné trovy konania a trovy právneho zastúpenia je žalovaný povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil súd prvej inštancie článkom 38 Charty základných práv Európskej únie, hlavy I článok 4 bod 2 písm.f/, článok 12 a článok 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, článkom 6 Smernice Rady 93/13/EHS, ust. § 39, § 52 ods.1,2, § 53 ods.1, 4, 5, § 544 ods.1 Občianskeho zákonníka a ust. § 1 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. a § 3 ods.1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky 87/1995 Z.z.

3. Konštatoval, že dňa 22.01.2014 strany sporu uzatvorili rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru a zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca požičal žalovanému sumu 200,- Eur. Žalovaný sa zaviazal požičanú sumu vrátiť, zaplatiť poplatok za poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 50,56 Eur. Žalovaný riadne neplnil zmluvné povinnosti, nevrátil žalobcovi poskytnutý úver riadne a včas. Žalobca v konaní uplatnil nárok na vrátenie zostatku nesplateného úveru vo výške 200,- eur, poplatku za poskytnutie úveru vo výške 50,56 Eur, náklady vynaložené v súvislosti s uplatnením nároku vo výške 65,- Eur.

4. Vykonaným dokazovaním v súlade s citovanou právnou úpravou súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v časti o zaplatenie sumy 200,- Eur s prísl., predstavujúcej nesplatenú istinu poskytnutého

úveru. Je nepochybné, že titulom úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 200,- Eur, napriek splatnosti úveru 11.02.2014 žalovaný doposiaľ žalobcovi poskytnutý úver nevrátil, preto súd v tejto časti zaviazal žalovaného na plnenie.

5. Vo vzťahu k uplatnenému nároku na zaplatenie poplatku za poskytnutie úveru 50,56 Eur a poplatkov - vynaložených nákladov vo výške 65,- Eur, súd aplikoval spotrebiteľské právo, keď vzťah medzi účastníkmi konania je vzťahom, v ktorom žalovaný je spotrebiteľ.

6. Uplatnený poplatok za poskytnutie úveru 50,56 Eur pri výške poskytnutého úveru a splatnosti úveru 11.02.2014, t. j. o 20 dní po poskytnutí úveru, súd považuje za nárok uplatnený v rozpore s citovanou právnou úpravou, keď dohodnutá výška poplatku je neprimerane vysoká. Z obsahu zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru vyplýva, že poplatok za poskytnutie úveru nahrádza úrok úveru, pričom poplatok za poskytnutie úveru pri splatnosti 1 deň by predstavoval 2,53 Eur, za 1 rok 923,45 Eur, t. j. bol by vo výške štvornásobne prevyšujúcej výšku poskytnutého úveru. Taktiež za neprimerane vysoký súd považuje poplatok vyplývajúci z čl. IV bod 5 rámcovej zmluvy vo výške 65,- Eur, ktorého neprimeranosť sa prejavuje vo vzťahu k výške poskytnutého úveru 200,- Eur a splatnosti úveru 20 dní. Oba poplatky uplatnené žalobcom neboli individuálne dojednané, žalovaný pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nemal možnosť výšku poplatkov ovplyvniť. Zmluvy majú charakter formulárových zmlúv, keď žalovaný nemal možnosť zmeniť stanovené zmluvné podmienky. Dojednané poplatky v takejto výške poškodzujú spotrebiteľa, sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou a preto v súlade s § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka ide o neplatné dojednania v zmluve. Titulom neplatných zmluvných dojednaní žalobcovi uplatnený nárok nepriznal.

7. Súd priznal žalobcovi i uplatnený úrok z omeškania, ktorého výška je v súlade s citovanou právnou úpravou. Za prvý deň omeškania súd považuje deň 12.02.2014, keď úver bol splatný 11.02.2014.

8. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O.s.p.) účinného do 30.06.2016 podľa zásady úspechu, keď žalobca mal úspech v rozsahu 200,- Eur (63 %), žalovaný mal úspech v rozsahu 115,56 Eur (37 %). Súd v prevažnej miere úspešnému žalobcovi priznal 26 % z účelne uplatnených trov konania, ktoré predstavujú iné trovy konania vo výške 18,50 Eur za zaplatený súdny poplatok, z ktorej sumy súd priznal 26 %, t. j. 4,81 Eur, trovy právneho zastúpenia vo výške 66,58 Eur za 2 úkony právnej služby á 24,90 Eur (prevzatie a príprava, podanie žaloby) 2 krát režijný paušál á 8,39 Eur, v zmysle § 10 ods. 1, § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, spolu vo výške 66,58 Eur, z ktorej sumy súd priznal 26 %, t. j. 17,31 Eur.

9. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca a to iba proti nepriznaniu dohodnutej odplaty vo výške 50,56 Eur, táto suma predstavuje jednorázový poplatok za poskytnutie úveru, pričom sa nejedná o úroky z omeškania. Namietal nesprávne právne posúdenie vzťahu medzi stranami sporu podľa Občianskeho zákonníka. Podľa názoru žalobcu na daný právny vzťah je potrebné posudzovať podľa Obchodného zákonníka a to podľa ust. § 497 a nasl., teda podľa zmluvy o úvere, čo vyplýva z názvu zmluvy, ako aj jednotlivých ustanovení zmluvy. Zmluva o úvere patrí podľa ust. § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka a to bez ohľadu na povahu účastníkov. Strany predmetnej úverovej zmluvy sa dohodli, že dlžník vráti poskytnuté peňažné prostriedky a namiesto úroku zaplatí jednorázovú odplatu, respektíve poplatok za poskytnutie úveru, keďže od § 497 Obchodného zákonníka a teda zmluvy o úvere je možné sa odchyliť a je možné dojednať nielen úroky, ale taktiež aj odplatu. Poukázal na ust. § 263 Obchodného zákonníka a jeho znenie. Zároveň na ust. § 499 Obchodného zákonníka, z ktorého vyplýva, že za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu a poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa. Táto odplata a teda aj suma 50,56 Eur predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, pričom sa v tomto prípade nebude jednať o úroky, ale o jednorázovú odplatu. Žalovaný si výšku úveru a tiež aj výšku jednorázovej odplaty zvolil sám, pričom výška odplaty bola vyjadrená určito a jasne v závislosti od zvolenej výšky úveru a doby splatnosti. Ďalej žalobca poukázal na rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp.zn. 9C/96/2015 zo dňa 22.04.2015, na rozsudok Okresného súdu Galanta sp.zn. 35C/93/2015 zo dňa 13.05.2015, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 9Co/162/2012 zo dňa 22.11.2012. Zároveň citoval ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka s tým, že spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa

(ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Napriek tomu, že súd nemôže skúmať hlavný predmet plnenia a primeranosť ceny, žalobca uviedol, že samotná odplata v pomere predstavuje len 25,28 % z celkovej čiastky úveru, a teda ide o štandardnú výšku. Vzhľadom na uvedené považuje nárok na odplatu vo výške 50,56 Eur žalobca za zákonný a dôvodný. Preto navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť a zaviazať žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 250,56 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % zo sumy 250,56 Eur od 12.02.2014 do zaplata, trovy súdneho konania vo výške 18,50 Eur a na účet právneho zástupcu žalobcu zaplatiť trovy právneho zastúpenia vo výške 66,58 Eur, resp. rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Z obsahu odvolania teda vyplýva, že žalobca namieta zamietnutie žaloby v časti zaplata poplatku za poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 50,56 Eur s 5,25 % úrokom z omeškania zo sumy 50,56 Eur od 12.02.2014 do zaplata. Zároveň i súvisiaci výrok o trovách konania.

10. Žalovanému bolo doručené odvolanie na vyjadrenie dňa 24.08.2015. K odvolaniu sa však nevyjadril.

11. Krajský súd v Prešove preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnutí žaloby v časti zaplata poplatku za poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 50,56 Eur s 5,25 % úrokom z omeškania zo sumy 50,56 Eur od 12.02.2004 do zaplata v zmysle zásad uvedených v § 379 až § 381 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.), bez nariadenia pojednávania s tým, že oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu dňa 14.09.2016 a zistil, že odvolanie žalobcu v napadnutej časti nie je dôvodné.

12. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a na základe takto vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, z ktorých vyvodil aj správny právny názor. Odvolací súd sa stotožňuje s výstižným a vyčerpávajúcim odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré odkazuje. Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza, že aplikáciu Obchodného zákonníka vylúčil sám žalobca v úvodnom ustanovení zmluvy, v zmysle ktorého zmluvný vzťah bol uzatvorený na základe zákona č. 129/2010 Z.z., zákona č. 266/2005 Z.z. a Občianskeho zákonníka. Preto odvolací súd považuje za nedôvodnú odvolaciu námietku žalobcu, ktorá sa týka dohody o odplate z dôvodu nemožnosti aplikácie Obchodného zákonníka, ale výlučne ustanovení Občianskeho zákonníka. Individuálne dojednanie odplaty sa viaže výlučne na výšku pôžičky a nie na rokovanie zmluvných strán. Odplatu určil výlučne žalobca a žalovaný nemá reálnu možnosť ju zmeniť. Preto neide o podmienku individuálne dojednanú ako argumentuje žalobca vo svojom odvolaní. Odvolací súd preto nesúhlasí s argumentáciou iných súdov tak ako to popísal žalobca v odvolaní a poukazuje na ustálenú rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Prešove. Súd prvej inštancie správne rozhodol i o trovách konania.

13. Preto odvolací súd rozsudok v napadnutej časti v súlade s ust. § 387 ods.2 Civilného sporového poriadku ako vecne správny potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 262 ods.1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods.1,2 C.s.p. Žalovaný ako strana sporu mal vo veci v odvolacom konaní úspech, avšak žiadne trovy konania vo vzťahu k žalobcovi mu zo spisu nevyplývajú. Žalovaný bol v odvolacom konaní neúspešný, aj keď si trovy konania uplatnil. Preto odvolací súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

15. Toto rozhodnutie čo do veci samej bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 a čo do výroku o trovách konania pomerom hlasov 2 : 1 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).